Grecsó Krisztián

Halott apa

A Zord apa szelíd írójának

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 41. szám, 2022. október 14.

Nádas 80, Darvasi 60 – Tematikus próza-összeállítás

Imponálóan kerek számok ürügyén továbbírt, újragondolt, átrajzolt írói motívumok, születésnapi köszöntések helyett prózatételek. Nádas Pétert és Darvasi Lászlót, és velük a magyar prózát ünnepeljük. Bán Zsófia, Forgách András, Grecsó Krisztián és Kácsor Zsolt állt bele a hatástörténetekbe.

Amennyiben tehát van felfelé a pokol irányából, apám a legjobb esetben is a purgatóriumban várakozik, ami otthonos lehet a számára, rövid földi pályafutásának jó részét elvonókon, kórházakban, kezeléseken, belgyógyászatokon és elfekvőkön töltötte, és tudom, hogy szegényes a fantáziám, de a lélek angyali kezelését sem vagyok képes radikálisan másképpen elképzelni, mint a szentesi elvonót. Ami annak idején, amikor mi voltunk ott törzsvendégek – ő mint kezelt, mi, a családja meg látogatói, ápolói –, az ideg-elme pincéjével volt azonos, az ajtón belül nem volt kilincs, és kívülről sem nyílt.

Ezeken a kezeléseken, illetve ezekről szabadulva lett gyógyszerfüggő, és mivel rövid idő után az alkohol is újra megkapta az életében az őt illető helyet, drogos. Erre utaltam az imént, amikor azt mondtam, függött a pszichiáterektől, orvosoktól. A múlt század második felében a falusi, középkorú drogosok egy *Andaxin* nevű gyógyszert használtak a leggyakrabban. Mezei nyugtató volt, a mai *Xanax* elődje, állítólag egyszerűbb és brutálisabb szer volt, mint a *Frontin* és a már emlegetett barátja, melyet az én ismerőseim szednek, szinte mindenki, aki demonstratívan büszke rá, hogy soha nem iszik alkoholt.